

и достоинъ за похвала ѿ
человѣцѹ тѧ.

19 Тогѡ ради да возлюбимъ
ми ратъ, и Онѹа (шото
сочи) за назиданіе то Є-
динѹ арѹгимъ.

20 Не развѣлай дѣло то
кже заради гѣстїе то: сичко
Єчиство, но Онѹи согрѣша-
ва, който падѣ за совѣзни
на-арѹгигш.

21 Добрѹ є да не падѣшъ
мѣсо, и да не піешъ віно,
нито (да ст҃рѹвашъ арѹго
такова) ѿ коѣто братъ
твої се прѣпѹва, или со-
влазнѧка, или (въ вѣра та)
шлавѣца.

22 Ты ймаша оѹвѣреніе
(защо можешъ) да падѣши:
варди го самъ въ себѣ ги
предъ Бг҃а, блаженъ є Онѹи,
който не ѿсаждава (послѣ)
самъ себѣ въ Онѹа, коѣто є
избралъ за добрѹ.

23 Но който се сомнѧвва
(далі тревѣва да падѣ) (Онѹ)
ако падѣ ѿсаждавасе защо-
то не (падѣ) съ вѣра; сичко
(нѣщо) коѣто не быва съ
вѣра, тѣ є грѣхъ.

24 Я на оногѹа който мо-
жеда вѣоутверди съ моѣго
благонѣствованіе и съ про-
повѣданіе то Іи съ Хрѣ-
во, и съ ѿкровеніе то на-
тѣнство то коѣто є быво-
скрѣено ѿ вѣчни тѣ времена.

25 И коѣто се є сега спо-
речъ пророчески тѣ писанія

съ произволеніе то на вѣч-
наго Бг҃а ѿкрыло, и кѣзако
є на гїчки тѣ мароди Зар-
ади да се покоратъ на вѣ-
ра та,

26 На самаго премудраго
Бг҃а комѹто (да бѣде) чрезъ
Іисѹса Хрѣта слава во вѣки
Яминь.

ГЛАВА ВІІІ

НІІІ гїки тѣ, должны сме да
носиме слабости тѣ на-слаби-
те, и да не оѹгождаеме на
себѣ си:

2 Но сїкой ѿ насъ да оѹ-
гождава на ближнаго въ
добрѹ то за назиданіе.

3 Защо то и Хрѣтѹ не оѹ-
годи на себѣ си, но каквото
є писано: оѹкоренїа та на-
оніа, който оѹкораваща тѣ-
бѣ, нападнаха на мене.

4 Понеже што є написано
по напрѣдъ, за наша наука
є написано: За да ймаме
(твѣрда) надежда съ терпѣ-
ніе то оѹтѣшениe то, коѣто
(получанаме) ѿ писанія та:

5 Я Крѣ на-терпѣніе то и
на-оѹтѣшениe то да ви дадѣ
да ймате єдинаква мысль по
междѹ себѣ каквото (иска)
Іисѹса Хрѣтѹ.

6 За да славите єдинак-
шнай съ єдини суста кѣ-
и ѿїа на Гдѧ наше гѡ Іи-
сѹса Хрѣта.

7 Заради това прїимайте
Единѹ арѹгиго, каквото и